

РЕШЕНИЕ

№ 19040

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **112** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 и ал. 4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на А. Д. гражданин на Република П., [дата на раждане], притежаващ паспорт с № GK8675462, изд. на 28.03.2023 г. от П., валиден до 26.03.2028 г., чрез М. П. от ПАК, със съдебен адрес: с. Първенец, [улица], обл.П. против отказ за издаване на виза „Д“ от 03.12.2025г., постановен от завеждащ консулската служба Р. И. Р. в Посолството на Република България в [населено място], П..

Жалбоподателят твърди, че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила и несъответствие с материалноправните разпоредби. Твърди, че с него се засягат права и свободи, гарантирани от чл. 6 и чл.13 на Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ) В о.с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. П.. Моли оспорения отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане на искането за издаване на виза от консулското длъжностно лице. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът-завеждащ консулската служба при Посолството на Република България в Посолството на Република България в [населено място], П., не се явява, не се представлява.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка

на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление №250005150/30.09.2025г./л.20/жалбоподателят А. Д. гражданин на Република П., [дата на раждане] ,притежаващ паспорт с №GK8675462, изд. на 28.03.2023г. от П. е подал в Посолството на Република България в [населено място], П.,искане за издаване на виза тип "Д" с посочена причина за посещението - "работа".Към заявлението от страна на апликанта пред административния орган са представени:копие от паспорта му;трудов договор между „Георесурс“ЕООД с управител М. П. и жалбоподателят/л.8/;декларация за осигурено жилище;банкова сметка;застрахователна полица за медицинска застраховка ,самолетни билети и др.

На 03.12.2025г. е постановен обжалваният отказ за издаване на виза „Д“ от завеждащ консулската служба при Посолството на Република България в [населено място],П..В стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 24 от ЗЧРБ.Като фактически основания за отказа е посочено лицето:"установени са основателни съмнения,относно автентичността на представените документи,трудова договори ,длъжностна характеристика,както и обосновка за назначаване на съответната длъжност". Отказа за издаване на виза е бил е връчен на жалбоподателят на 03.12.2025г./л.8/

По реда на чл.192 от ГПК по повод протоколно определение на съдът в о.с.з на 05.05.2026г. е докладвано становището на ДА“НС“,във връзка с проведената съгласувателна процедура по заявлението за издаване на виза на А. Д..Като становището рег.№1-56/08.04.2026г.на зам. председателя на ДА“НС е приобщено,като доказателства по делото.По делото е приложено като доказателство и писмо рег. №536400-75457 от 22.08.2025г. на н-к отдел при Дирекция "Миграция" – МВР/л.22/ с което е бил уведомен управителят на „Георесурс“ЕООД,че лицето А. Д. има разрешен достъп до пазара на труда в Р. България за срок от 3 години и следва в 20 дневен срок да предприемат действия по издаване на виза „Д“.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално допустима.Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателят на 03.12.2025г./л. 15/,а жалбата до съда е подадена на 16.12.2025г.Съдът приема ,че жалбата срещу отказа е в срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 43 ЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира за засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).В случая жалбоподателят претендира засягане правото и закрепено в чл. 6 и чл.13 ЕКЗПЧ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и Заповед № 95-00-26/16.01.2025г.(л.36)на министъра на външните работи. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ,визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Представена е заповед №10/15.04.2025г. на посланика на Р.България в [населено място] с която завеждащ консулската служба Р. Р. е упълномощен да издава визи./л.60/

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с приета с Постановление № 198 на Министерския съвет от 2011г., (обн., ДВ, бр. 55 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 60 от 2014 г., бр. 57 от 2015 г., бр. 5 и 27 от 2019 г., бр. 62 от 2021 г., бр. 36 от 2022г. и бр. 4 от 2025г.).Наредбата/.Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение №7),който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство,като в него се вписва закономото основание за отказ.Видно от заявлението,жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д" с цел „работа“ като е посочил адрес на пребиваване в [населено място].

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ които гласят следното:

-т.17-отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

-т. 24-са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание,надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване.

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с документите представени от апликанта които не са оспорени от страната,както и обстоятелства,че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема,че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 и т. 24 от ЗЧРБ посочени в обжалваният административен акт.

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.В случая завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място],П. е издал обжалвания отказ без да стори това.

От изложените в мотивите на обжалвания отказ обстоятелства нито едно не може да бъде отнесено към хипотезите, предвидени в посочените т.17,т.24 от ал. 1 на чл. 10 от ЗЧРБ, според която се отказва издаване на виза, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание,надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване. Такива обстоятелства не се установяват и от приетите становища на началника на сектор "Миграция" при МВР и ДА“НС“.В справката на агенцията/ДА“НС“/подробно е изследван размера на средната работна заплата и

безработицата за различни региони на страната, но обсъжданите обстоятелства са неотнормирани към издаване на процесния акт и не могат да послужат като мотиви. Също засегнати са обстоятелства, касаещи истинността на документи по преписката, но не са посочени конкретно кои документи са неистински. От доказателствата по делото безспорно се установява, че лицето има разрешен достъп до пазара на труда. Настоящият състав следва да посочи, че с компетентност да предоставя достъп до пазара на труда разполага Агенция по заетостта, която следи за спазване на специалните изисквания по чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 от ЗТМТМ, едно от които е и сключен трудов договор с местен работодател (чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗТМТМ). Агенция по заетостта е предоставила становище за наличие на основание да предостави достъп до пазара на труда на жалбоподателя А. Д. по смисъла на чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, след проверка и спазване на изискванията на ЗТМТМ. За тези обстоятелства освен управителят на дружеството е бил уведомен и директора на дирекция консулски отношения при МВнР. В тази връзка настоящият състав следва да посочи, че обжалваният отказ е немотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му, но това не е направено в настоящият случай. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представеното становище от ДА "НС" не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа.

Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на А. Д.. Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като пречи както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на №25005150/30.09.2025г. от А. Д. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

По разностите:

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя се дължат разности 10 лв. за държавна такса за образуване на делото и 1200 лв. адвокатско възнаграждение съгласно договор от 08.12.2025г./л.12/

Административен съд София- град, I отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Д. гражданин на Република П., [дата на раждане], притежаващ паспорт с № GK8675462, изд. на 28.03.2023 г. от Р.П., валиден до 26.03.2028 г., чрез М. П. от ПАК, със съдебен адрес: с. Първенец, [улица], обл.П., отказ за издаване на виза „Д“ от

03.12.2025г.,постановен от завеждащ консулската служба в Посолството на Република България,в [населено място],Р. П..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място],П. за ново произнасяне по заявление №250005150/30.09.2025г. на А. Д. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона,дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. Д. гражданин на Република П., [дата на раждане] ,разноски по делото в размер на 618,66 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: